

ΕΤΟΣ Α. — Ιούλιος — Αύγουστος 1966 — Φύλλον 4ον

ΤΟ ΕΠΗΡΟΚΑΜΠΙ ΣΤΗ ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

1866. Ζωσμένη από φλόγες η Κρήτη. Τò άντρκικό νησί, ποτισμένο από τὰ αίματα και τὰ άγιάσματα του Έλληνισμού, με επανάστατική πρωτοβουλία πέρασε στο άγώνα, για να ξεφύγει από τὰ άκράνυχα του αίμοβόρου λαού, που τò διαφέντευε εδώ και χρόνια πολλά. Ό Κρητικός λαός με άταλάντευτο τόν έθνικό προσανατολισμό, με σφιγμένη τή καρδιά και άδόκητα τολμήματα άντιστέκεται στο τύραννο και στα περιπλεγμένα ξένα συμφέροντα. Και τò τελευταίο θά άναγκάσει όλες τις Κυβερνήσεις μας να πάψουν τις πρωτοβουλίες και να τροπολογήσουν τή πολιτική τους.

Ό λαός όμως κρυφαναστενάζοντας κάτω από τις άνόπνωτες έγνοιες παίρνει θέση, μαζεύει χρήματα, συγκεντρώνει στρατό. Άνεπίσημα με σταθερά πέφτει η χειραγωγή του άγώνα στα χέρια γενναίων αξιωματικών. Κορωναίος και Ζυμβρακάκης για τήν Έλλάδα. Κοσονάκος και Πετροπουλάκης για τή Λακωνία. Η έθνική άνυπομονησία και ο άμοιβαίος έρεθισμός συνεπαίρνουν τò κόσμο, που χαιρετάει τò μυστηριώδες ίνδαλμα τής έλευθερίας, που πρόβαλε στη σιγγλή δθόνη των πατριωτικών όραματισμών και τρέχει να έπιστεγαστ ή στη Κρήτη.

Η αίγλη του Κοσονάκου, η γεν-

ναίότητα του Πετροπουλάκη καθυποβάλλουν τò κόσμο και γίνονται για τή Λακωνία έθνικοί ξελογιαστές. Κι όταν οι άπαλόπνοοι ήχοι τής σάλπιγγας του Κοσονάκου φτάνουν στο Επηροκάμπι, έξι νέοι ο Γιώργης ο Σολωμός ή Λέκκας ο Γιωργούνης Μαρινάκος, ο Λεωνίδας Μούτουλας, ο Βαγγέλης Μούτουλας ο Γιώργης Επηροπόδης, και ο Γεράσιμος Κατσουλάκος γαλουχημένοι από τόν άνόθευτο πατριωτισμό και έπηρεασμένοι έντονα από τò άντάριασμα των καθυπάρχων του Γιωργάκη του Κοσονάκου ξεκινάνε για τή Κρήτη με τις εύχες όλων των κατοίκων, που τους φλογίζει ακόμη ο καημός τής σκλαβιάς. Και μόνο ή μά α του Λέκκα δέ θέλει, που, όταν είδε τò πρωτογυίο της ν' άφίνη τò φαί στη μέση και να βγαίνει στην άγορά, του φωνάζει: Δέ πιστεύω παιδάκι μου, να πās με τò Κοσόνη; Όχι, μάνα, λέει αυτός και φεύγει.

Έκείνη τò καταλαβαίνει, του φωνάζει: Γύρνα πίσω, Γιώργη, που πās, στάσου, Γιώργη, Γιώργηηη.

Κι' ο Λέκκας μονοστιγμής χάθηκε από τὰ μάτια τής άμοιρης μάνας, που βούρκωσαν και δέ στέρεψαν πιά.

Πέρασε χρόνος ο άγώνας άδικότελειωσε. Οι Κρητικομάχοι, με τò κεφάλι στητò από ύπερηφάνεια, γύρισαν με (Συνέχεια εις τήν 3ην σελ.)

ΧΤΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η ΑΓΟΡΑ ΜΑΣ

Γ.

Στό σημερινό φύλλο αρχίζουμε τὸ καφενεῖο τοῦ Σπύρου Μιχαλάκου, μὲ τὰ ὄμορφα τραγοῦδια τοῦ Γούναρη καὶ τῆς Βέμπο. Πιὸ παλιὰ ἦταν καφενεῖο τοῦ Ν. Μπομπότση κι' ἀκόμα πιὸ παλιὰ τοῦ Βασ. Γάββαρη. Παραπλευρῶς εἶναι ἡ αἴθουσα τοῦ Ξηροκαμπίτικου κινηματογράφου «Ἄστρον» τοῦ Γεωργ. Εὐστρ. Σολωμοῦ, ἰδιοκτησίας Παν. Ἄρ. Σολωμοῦ. Ἐκεῖ ἦταν ἄλλοτε, πρὶν καὶ, τὸ σπίτι τῆς Ἀρχόντισσας Ἀρίστεινας Σολωμοῦ, ποῦ ἐθεράπευε πολλές ἀρρώστειες μὲ ἀφιλοκέρδη, ιδιαίτερα τὰ ἐγκαύματα καὶ τὴν ἐλονοσία. Στὴ συνέχεια βρίσκεται τὸ κατάστημα γενικοῦ ἐμπορίου τῶν ἀδελφῶν Καπετανάκου σὲ ἐπιβλητικὸ οἶκημα, ποῦ ἔχει χτισθῆ στὶς περιφημὲς «καμάρες» τοῦ Σολωμοῦ. Κόσμημα τῆς πλατείας μας.

Μετὰ τὸν δρόμο στὴν ἄλλη γωνία βρίσκεται τὸ ὑποδηματοποιεῖο τῶν Ἀργύρη Καλλιανιώτη—Ἰωάννου Ἀλεξάκη σὲ ἰδιοκτησία τῶν κληρονόμων Νικ. Κυριακάκου Πιὸ πέρα στὴν ἴδια ἰδιοκτησία τὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ Νικολ. Μιχαλάκου καὶ μετὰ τὸ κουρεῖο τοῦ Γεωργ. Γιάννακα. Μετὰ ἀπ' αὐτὰ εἶναι τὸ ὠραῖο Καφέ—Μπῦρ τοῦ Εὐάγγελου Π. Κυριακάκου μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ πικάντικους τοῦ οὐζοῦ μεζέδες. Παλαιότερα ἦταν τὸ παντοπωλεῖο τοῦ Γεωργ. Σ. Πουλακάκου. Στὴν ἄλλη γων. ἀ συνέχεια στὴν ἰδιοκτησία τῶν κληρονόμων Κ. Φγγαρά μὲ στεγάζεται τὸ κατ' ἀρχάς καφεκοπτεῖο καὶ τώρα κατάστημα Γεν. Ἐμπορίου τοῦ Παναγ. Ματθαίου. Ἄλλοτε ἐκεῖ βρισκόταν τὸ παντοπωλεῖο τοῦ Σπύρου Ψηνάκη, ποῦ φημιζόταν γιὰ τὴν τάξι μὲ τὴν ὁποία τηροῦσε τὰ βιβλία του. Κάποτε, λένε, μπῆκε στὸ μαγαζὶ του μιὰ πελάτισσα ἀπὸ τὴν Ποταμιά καὶ ψώνισε «βερεσὲ» ἕνα τσουβάλι ἀλεύρι. Μὰ ὁ μάρμα—Σπῦρος δὲν θυμόταν τ' ὄνομά της. Δὲν τὴ ρώτησε ὁμως γιὰ νὰ μὴν τὴν ντροπιάσει. Ἐγραψε λοιπὸν στὰ βιβλία

ΤΟ ΞΗΡΟΚΑΜΠΙ
ΣΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τὰ τιμημένα καριοσίλια τους, μὰ χωρὶς τὸ Λέκκα. Εἶπαν πὼς τραυματισμένο τὸν μετέφερε στοὺς ὤμους του ὄρες ὁ Γιωργούνης ὁ Μαρινάκος καὶ τὸν ἀπόθεσε σὲ μιὰ σπηλιά γιὰ νὰ τὸν ξαναπάρη. Μὰ δὲ πρόφτασε, γιὰτὶ οἱ Τοῦρκοι τὸν ἀποτέλειωσαν.

Ὁ πατέρας τοῦ Λέκκα, ὁ γέρο-Στρατήγης, τρελλάθηκε καὶ ἡ μάνα του ἀπομονώθηκε γιὰ νὰ κλώθῃ ἤσυχα στὴ σκέψι τῆς τὸ τρυφερό της παράπονο.

Ἔτσι πλήρωσε τὸ Ξηροκάμπι τὸ χρέος του στὸν ἀγῶνα, ὅταν ἀναρρίχτηκε ὁ κύβος γιὰ τὴν ὀλοκλήρωσι τῆς φυλῆς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΠ' ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ

- Μικρὴ Παναγιωτίτσα μου, χαμα-ηδοπέδικά μου.
- Πές καὶ ποῦ θὰ σμιζοῦμε καὶ ποῦ θ' ἀνταμωθοῦμε;
- Στὴ βρύση ἔλα νὰ σμιζοῦμε καὶ κεῖ ν' ἀνταμωθοῦμε.
- Καὶ τί νὰ εἰπῶ τῆς μάνας μου νὰ τὴν ἐξεγελάσω;
- Μάννα, νερὸ δὲν ἔχουμε καὶ τί θὰ πιοῦμε βράδῳ;
- Παιδί μου, πότε ρώτησες ποῦ μὲ ρωτᾷς ἀπόψε;
- Τὸ βαρελάκι ἄρπαξε στὴ βρύση καὶ πηγαίνει.
- Στὸ δρόμο ὅπου πῆγαινε τὸ θιὸ παρακαλιόταν.
- Θέμου, νὰ βρῶ τὸ Κωνσταντῆ στὴ βρύση νὰ κοιμᾶται.
- Νὰ τὸν ραντίσω μὲ νερὸ φοβᾶμαι μὴ κρυώσῃ.
- Νὰ τὸν ραντίσω μὲ κρασί φοβᾶμαι μὴ μεθύσῃ.
- Θὰ τὸν ξυπνήσω μὲ φιλιὰ πολλὰ στὸ μετωπὸ του.

του. «Γυναίκα ἀπὸ Ποταμιά μὲ μαῦρο τσεμπέρι ἕνα σάκκο ἀλεύρι δραχ...». Θὰ τὰ ξαναποῦμε ὁμως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ

<http://micro-kosmos.uoa.gr> (=> ἡ Φάρις)

Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ο αναδασμός των έδαφών έθε-
ωρήθη από μακροῦ ὡς τὸ πλέον λυ-
σιτελές μέσον ἀντιμετωπίσεως τοῦ
πολυτεμαχισμοῦ καὶ τῶν ὀλεθρίων
συνεπειῶν του.

Ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς ὁ ἀ-
ναδασμὸς προεβλήθη ὡς σωτήριο
μέτρον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν.
Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλ-
λάδος, ἀναγνώρισαν τὴν σημασίαν
τοῦ αναδασμοῦ διὰ τὴν πρόοδον τῆς
γεωργίας, παρέλαβεν αὐτὸν εἰς τὰ
θέματα, τὰ ὁποῖα ἐμελέτησε κατὰ τὴν
περίοδον τῆς κοτοχῆς (1941-1944), ἐν
τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν
ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκο-
νομίας μετὰ τὸν πόλεμον.

Τέλος μὲ τὸν ἀναδασμὸν ἠσχολή-
θη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρεύνης καὶ
Ὁργανώσεως Οἰκονομοῦ Προγράμ-
ματισμοῦ, ἥτις καὶ ἐδημοσίευσεν (1959)
Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰδικὸν τό-
μον, περιέχοντα τὰ πορίσματα σχε-
τικῆς μελέτης.

Οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦν
ὕπὲρ τῆς διενεργείας ἀναδασμοῦ εἰς
τάς πολυτεμαχισμένας ἀγροτικὰς ἰ-
διοκτησίας, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Ὁ ἀναδασμὸς ἀποτελεῖ ἔργον ἐγ-
γείου βελτιώσεως, καθ' ὅσον δι' αὐ-
τοῦ βελτιοῦνται αἱ συνθήκαι ἐκμεταλ-
λεύσεως τοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἐνοποίηση τῆς ἀγροτικῆς ἰ-
διοκτησίας, συντελοῦσα εἰς τὴν αὐξη-
σιν τοῦ καλλιεργησίμου ἐδάφους καὶ
τὴν καλλιτέραν χρησιμοποίησιν τῆς
ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζώων
καὶ τῶν μηχανικῶν μέσων, ἐνισχύεται
διὰ τῆς ταυτοχρόνου ἐκτελέσεως ἔρ-
γων ὁδοποιίας.

Αἱ ἐκ τοῦ ἀναδασμοῦ προκύπτου-
σαι ἐνιαῖαι ἰδιοκτησίαι εἶναι δεκτικαὶ
πληροῦς καὶ ἀποδοτικώτερας ἐκ-
μεταλλεύσεως μὲ συνέπειαν τὴν ἀνο-
δον τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς
ἀνταγωνιστικότητος, τὴν αὐξησιν
τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τὴν ταχυ-
τέραν ἀναδιάρθρωσιν τῆς γεωργικῆς
παραγωγῆς.

Τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ τοῦ ἀ-

ναδασμοῦ ἔχουν ἰδιαιτέραν σπουδαι-
ότητα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα τὰ ἀρ-
δευτικά ἔργα βραδυποροῦν, ἡ δὲ δυ-
σχερῆς ὁδικὴ προσπέλασις εἰς τὰ ἀ-
γροτεμάχια προκαλεῖ ποικίλα ζητή-
ματα. Ἄλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΤΡΑΤΑΚΟΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ

Τὴν περιγραφὴν δύο ὠραίων πύρ-
γων τῆς Κωμοπόλεως μας ἀκολουθεῖ
σήμερον ἔρευνα πρὸς ἀναζήτησιν ἄλ-
λων παλαιῶν κτισμάτων, τὰ ὁποῖα
ὑπῆρχον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἐπὶ Τουρ-
κοκρατίας καὶ ἀνῆκον φυσικὰ εἰς
Τούρκους. Τουρκικὰ κτίσματα ἐν προ-
κειμένῳ, εἰς τὰ ὁποῖα δέμενον Τούρ-
κοὶ τοποτηρηταί, μικροτέρας βεβαί-
ως ὀλκῆς ἀπὸ τὸν Καραμαλή ἢ τὸν
Δερβούκον, ὅπωςδῆποτε ὁμως ἀξιο-
ματοῦχοι καὶ ἐπαρκῶς πλούσιοι, δὲν
ὑπάρχουν πλέον. Δὲν ἦσαν πολλὰ
τὰ κτίρια αὐτά, ἀπομένει δὲ ἐξ αὐ-
τῶν μόνον ἓν, «τὸ Τουρκάκι», κείμενον
βορείως τῆς σημερινῆς ἐκκλησίας, ἡ-
ρειπωμένον καὶ ἀκατοίκητον, ἀγνώ-
στου παραμένοντος τοῦ παλαιοῦ του
κατόχου.

Ἄλλα τοιαῦτα οἰκήματα δὲν φαί-
νονται πλέον. Κατεδοφισθέντα ἀντι-
κατεστάθησαν ἐξ οἰκῶν ἐλευθέρων
Ἑλλήνων ἢ ἐγιναν πλατεῖαι καὶ δρό-
μοι. Οὕτως εἰς τὸν περίξ τῆς Ἁγίας
Τράδος χώρον ὑπῆρχεν, ὡς λέγεται,
ἡ κατοικία τοῦ Τούρκου Μπαλή. Ἡ
οἰκία τοῦ εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον
τῆς ἐφημερίδος μας μνημονευομέ-
νου ἱερέως Ἡλία Ματθαίου φέρεται
ὡς οἰκοδομηθεῖσα ἐπὶ τοῦ χώρου,
τὸν ὁποῖον κατελάμβανέν ποτε ἡ οἰ-
κία τοῦ Τούρκου Ρετζέπη.

Ἐδῶ ἐπίσης ὑπῆρχον αἱ οἰκίαι τοῦ
Μουρχούτη καὶ τοῦ Τσολάκη. Εἰς τὸ
ἀνατολικὸν μέρος τῆς πλατείας μας ἡ
οἰκία τοῦ πρώτου, εἰς τὸ ἀνατολικὸν
τμήμα τοῦ Ζηροκαμπίου ἡ οἰκία τοῦ
δευτέρου.

Οὐδὲν ἄλλο βεβαίως μαρτυρεῖ περὶ
αὐτῶν ἐκτὸς τῆς παραδόσεως. Εἰς μό-
νην δὲ ταύτην στηριζόμεοι ὁμιλοῦμεν.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ

<http://micro-kosmos.uoa.gr> (=> ἡ Φάρις)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΙΕΡΕΙΣ ΤΟΥ ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΟΥ

Δ.'

ΠΑΠΑ - ΠΑΙΔΣ ΜΑΤΟΛΙΟΥΣ

Ὁ γνωστός εἰς τοὺς παλαιότερους παπά-Λιάς, ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1872 εἰς Ξηροκάμπιον. Πατὴρ του ἦτο ὁ παπα-Θόδωρος, ἐφημέριος ἐπὶ πολλὰ ἔτη τοῦ συνοικισμοῦ «Ἀρχακάδες». Ἐτελείωσε τὸ Γυμνάσιον εἰς Σπάρτην καὶ τὸ διδασκαλεῖον εἰς Τρίπολιν. Κατ' ἀρχὰς διωρίσθη διδάσκαλος εἰς τὰ χωρία τοῦ Πάρωνος καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη εἰς Ξηροκάμπιον. Ἐνυμφεύθη τὴν Κωνσταντίναν Κονίδη, θυγατέρα τοῦ τότε ἐφημέριου Ξηροκαμπίου Παπα-Κονίδη. Ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Γερμανοῦ καὶ μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν τοῦ πενθεροῦ του, διωρίσθη ἐφημέριος Ξηροκαμπίου, τοῦ ὁποίου τὴν ἐνορίαν ὑπηρετήσε μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἀπέκτησεν 6 τέκνα.

- 1) Τὴν Εὐαγγελίαν (νῦν σύζυγον Δ. Μουσαίου) κάτοικον Καναδᾶ.
- 2) Τὴν Ἀραβέλλαν (νῦν σύζυγον Ε. Μωρατζῆ) κάτοικον Καναδᾶ.
- 3) Τὴν Ἀλεξάνδραν, κάτοικον Ξηροκαμπίου.
- 4) Τὸν Κωνσταντῖνον (Θεολόγον, κά-

τοικον Ἀθηνῶν.

5) Τὸν Παναγιώτην (Ἐμπορον ἐν Ξηροκαμπίῳ).

6) Τὸν Γεώργιον (Δημ. Ὑπάλληλον, κάτοικον Ἀθηνῶν).

Ἐπηρετήσεν εὐσυνειδήτως τὰ σχολεῖα Ξηροκαμπίου, Ἀνωγειῶν καὶ Καμινίων εἰς τὰ ὅποια κατὰ καιροὺς ἀπεσπᾶτο.

Ἐπὶ ἤρξεν ἐπίσης ἐφημέριος ἐξαίρετος. Κανεὶς δὲν ξεχνᾷ τὸ χαμόγελον τοῦ Παπά-Λιά, μὲ τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐχαιρέτα τοὺς ἐνορίτας του, ἐπίσης τὴν ἀνιδιοτέλειάν του, τὴν ἀγάπην του πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν. Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα ἐνθυμοῦνται τὴν μελωδικὴν του φωνήν, πού ἔκανε τοὺς Ξηροκαμπίτες νὰ εὐχῶνται «νὰ μὴν τελειῶνῃ ἡ ἀκολουθία».

Οἰονδήποτε ἐκ τῶν παλαιότερων ἐρωτήσετε θὰ σᾶς εἶπῃ πῶς: «Ὅταν ὁ παπά-Λιάς ἔβγαينه τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ μὲ τὸν Ἐσταυρωμένο στὰ χέρια καὶ ἄρχιζε νὰ λέγῃ τὸ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΠΙ ἘΤΛΟΥ... μιὰ ἀνατριχίλα περνοῦσε ἀπὸ τὸ κορμὶ τοῦ καθενός καὶ τὰ μάτια του πλημμύριζαν ἀπὸ δάκρυα».

Ἀκούραστος ἔτρεχεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἀπὸ τὸ σχολεῖον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Οὕτε μιαν ἡμέραν δὲν ἀπουσίασε καὶ ἀπὸ τὰς δύο του αὐτὰς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ ἤρξεν ἀριστος οἰκογενειάρχης καὶ ὑπόδειγμα ἐναρέτου, εὐσεβοῦς καὶ πράου ἀνθρώπου. Τὰ χαρίσματά του αὐτὰ φαίνονται πῶς προήρχοντο ἀπὸ τὴν Λευιτικὴν κατὰ γωγὴν του. Ἐνας ἀπὸ τοὺς προπάππους του Ἀρχιμανδρίτης—Πρωτοσύγγελος, ἔπεσεν εἰς τὸν «Συρόνη» τοῦ Ταυγέτου κατὰ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους διεξήγαγε τότε ἡ περιφέρειά μας ἐναντίον τοῦ Ἱμπραῆμ. Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν παράδοσιν ἐπὶ 40 ἡμέρας, κάθε νύκτα, ἕνα φῶς ἔκαιγεν εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐφανεύθη ὡς ἐπικεφαλῆς τῆς ομάδος ἱερωμένων.

Ἀπέθανεν εἰς τὰς 9 Μαρτίου τὸ ἔτος 1935 εἰς ἡλικίαν μόλις 63 ἐτῶν, ἀπὸ καρδιακὴν ἀνεπάρκειαν, ἡ ὁποία ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς ἐντατικῆς καὶ συνεχοῦς ἐργασίας.

Εἰς τὴν κηδείαν του ἔλαβε μέρος καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον ὁ αὐτὸς Μητροπολίτης Γερμανός, πού τὸν εἶχε

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

<http://micro-kosmos.uoa.gr> (= > ἡ Φάρις)

Ξηροκαμπίτικο αντίφωνο

ΣΟΥΡΟΥΠΟ ΣΤΗ "ΠΑΡΑΛΙΑ,,

Καλῶς ὤρισες στὸ Ξηρακάμπι, ξέ-
νε. Θὰ χαρῆς τοῦ κήπους, τὴν Πλα-
τεῖα, τὴν Πλατάνα. Ἄλλὰ μὴ ξεχά-
σης κάποιο βραδάκι νὰ πᾶς; καὶ στὴν
«Πορκαλία» ἔξω ἀπὸ τὴν τοβέρνα τοῦ
Ἄέλη. Τὸ Ξηροκάμπι δὲν ἔχει ἡλιο-
βασιλεμα, δὲν ἔχει θάλασσα, ἔχει ὁ-
μως «Πορκαλία»! Κάθ' σε κάτω στὸ
παγκάκι καὶ μὴ βάζεσαι, τὸν χρόνο
δὲν τὸν χάνεις. Ἐδῶ δὲν ἀκούγεται
τὸ ρολοὶ τῆς ἐκκλησίας, ἐδῶ δὲν ἔχει
χρόνο γὰρ τὸ Ξηροκάμπι.

Ξέρεῖς τί εἶναι τὸ σούρουπο καὶ
ἀπὸ ποῦ ἔρχεται; Θὰ τὸ μάθης ἐδῶ.
Ἄκου τὴν ἡσυχία καὶ μὴ μᾶς. Ὅ-
ταν μᾶς ἔρχεται ἀπότομα ἡ νύχτα.
Κάτω στὰ πόδα σου κυλᾷ ἡ Ρασίνα.
Ἄκου; Μουρμουρίζει ἱστορίες πα-
λῆς ποῦ φέρνει ἀπὸ τὴν Κουμουστά,
ποὺ ὅς ξέρεῖ πόσα χρόν.α τώρα. Πολ-
λοὶ λένε πῶς ξεχωρίζουνε τὰ λόγια.
Κάποιες κοπέλλες ἀνεβαίνουνε τὸ ἀνη-
φοράκι στὰ Μυλοβάγενα καὶ δὲ μι-
λοῦν. Προσπαθοῦν ν' ἀκούσουν τὴν
ἱστορία τῆς Ρασίνας.

Δεξ' ἀ ἐπάνω στὸ βουνὸ ἀχνίζει ἡ
χοράδρα τῆς Κουμουστᾶς Ὁ Τοῦ-
γετος ἀρχίζει νὰ ψηλώνη, θαρρεῖς καὶ
θέλει νὰ συναντήσῃ τ' ἄστρα. Ἄρ-
στερὰ στὸ Δαφνὶ μικραίνει ὁ κάμπος
Ἐμπρὸς σου τὰ Λακείκα. Μέσα στὶς
ἐλιές καὶ τὶς πορτοκαλῆς ζαλαμένα
ἀπ' τ' ἀρώματα σχεδὸν νυστάζουν.

Τὸ σούρουπο ἀρχίζει ἀπὸ τὰ Λα-
κείκα. Βγαίνει ἀπὸ τὴ γῆ καὶ μέσα
τοῦ βυθίζονται τὰ σπίτια τους. Τυ-
λίγεται σὰ φίδ' στοῦς κορμούς τῶν
δένδρων, φωνάζει γὰρ λίγο στὰ σκο-
τεινὰ σταυρώματα κ' ἔπειτα χύνεται
στὰ κλαδιά. Σχεδὸν τὰ τύλιξε σπίτια
καὶ δένδρα κ' ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνει.

Τὰ βήματά του ἀκούγονται στὴ
σωπῆ. Φτάνει στὰ Μυλοβάγενα,
πᾶνει τὸν τοῖχο, ἀνοζητᾷ τὸ Μύλο
καὶ μελαγχολεῖ. Στέκεται κάποιες
στιγμὲς σὰ νὰ διστάζῃ κ' ἔπειτα
προχωρεῖ.

Βράδυσσε.

Ἦ κονότης ἀναψε τὰ φῶτα.
Πᾶμε νὰ φύγουμε, δ'αβῆτη.

Α. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

ΛΟΥΛΟΥΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΝΕΦΑ...

Ἄγνωστος φίλος, ποῦ κόποτε,
πρὶν ἀπὸ χρόνια πολλά, ἡ πολυ-
πονη μοῖρα τὸν ἔρριξε νέο ὑπάλλη-
λο στὸ ὠμορφο χωριὸ μας, μᾶς ἔ-
στειλε στίχους, ποῦ ἔγραψε ἐδῶ, ὅ-
ταν ἡ πρωτόπαθη καρδιά του ἀντή-
χησε τοὺς καημούς τῆς ἀνθίνης νιό-
της γιὰ «κάποια μάτια πράσινα,
σταχτιά...»

Ἦρθαν ἀπ' τ' ἀπίστευτο πέρα, κάποιο
[βράδυ.
Τῶν ὀνείρων θάμπωσε ἡ ἄγρυπνη ματιά,
γλύστρησαν, τοὺς φύγανε, πέσαν στὸ
[σκοτάδι
κάποια μάτια ἀπίστευτα, πράσινα,
[σταχτιά.

Εἶχανε τὴ θάλασσα ὅταν συννεφιάζῃ
καὶ βιολέττες ἄγριες πλάι στὴν ἀμ-
[μουδιά.
Κι ἦτανε σὰν σούρουπο μέσα τους
[ν' ἀράζῃ.
Μάτια, δίχως σύνορα, θάλασσα πλατιά.

Γνώριμα μεσάνυχτα στὸν ἐξώστη ἐπάνω
ἡ Σελήνη ἐρρίγησε, θάλασσα πλατιά,
μ' ἔπαιρνε στὰ βᾶθη τῆς κι εἶπα ἄς
[πεθάνω.
Κάποια μάτια ἀνοίγανε πράσινα,
[σταχτιά.

Δὲ ζητοῦσαν τίποτε οἱ θεοὶ μου ὄλοι
Κάποια μάτια ἀπίστευτα πράσινα
[σταχτιά.
Μιά βραδυὰ τὴν ἐζῆσα τὴ ζωὴ μου ὄλη.
Ἄλλο δὲ μοῦ μέλλεται ὅσο ζήσω πιά.

ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΠΑΠΑ - ΗΛΙΑΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

χειροτονήσει διάκονον καὶ ἱερέα.

Ἡ σύζυγός του, πρεσβυτέρα Κων-
σταντῖνα, ἀπέθανε τὴν 1 Νοεμβρίου
1965 εἰς ἡλικίαν 92 ἐτῶν. Καὶ οἱ δύο
τώρα ἀναπαύονται εἰς οἰκογενειακὸν τά-
φον πίσω ἀπὸ τὸ ἱερόν τῆς ἐκκλησίας
τοῦ νεκροταφείου.

Μὲ εὐλάβειαν καὶ σεβασμὸν ὅσοι
τὸν ἐγνώρισαν ἐνθυμοῦνται πάντα τὸν
καλὸν διδάσκαλον καὶ τὸν ὑποδειγματι-
κὸν ἐφημέριον.

ΚΙΚΗ ΣΟΛΩΜΟΥ

<http://micro-kosmos.uoa.gr> (= > ἡ Φάρις)

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΗ ΚΟΥΜΟΥΣΤΑ

Στις 18 'Ιουλίου μιά ομάδα μαθητών και μαθητριών με το καθηγητή κ. Κατσουλάκο πήραμε τον άνηφορο γ.ά τή Κουμουστά. Είχαμε πάρει τήν απόφασι νά μείνουμε στο όμορφο χωριό και παράλληλα νά προπαρασκευάσουμε τίς γιορταστικές εκδηλώσεις τ' 'Α-Λός. Τίς είχαμε προγραμματίσει από καιρό τίς γιορτές και τίς είχαμε διαφημίσει από τίς στήλες τής εφημερίδας μας. 'Ο κόσμος πού σ' ανέβαινε θά είχε άπαιτήσεις. Και τó βάρος τής ευθύνης μās έκανε όλους σκεπτικούς. "Επρεπε ν' αναστήσουμε τó παρελθόν, νά τó ζωντανέψουμε όσο μπορούσαμε καλύτερα.

Φτάσαμε βράδυ. Μιά πένθιμη έρημια βασίλευε στο άλλοτε χορούμενο χωριό. "Ενα έλαφορό άεράκι, πού κατέβαινε από τόν 'Α-Γιώργη ψηλά άνακούνησε τά φύλλα τής Πλατάνας, μās δρόσισε τά ιδρωμένα πρόσωπα και μās έδωσε κουράγιο. Τó πρωί με τó πρώτο λάλημα του σφυρ.χτηρή είμαστε στο πόδι κι άρχισαμε τó φτάξιμο τής σκηνης, πού τέλειωσε κατά τó μεσημέρι. "Αμέσως άρχισε ή διανομή τών ρόλων και οι πρόβες. Με δρεξι και πίστι ριχτήκαμε στη δουλειά.

Κι' όταν ό ήλιος μάζεσε τίς άχτίνες του από τó Μύτ.κα ήταν όλα έτοιμα.

Με τó σούρπωμα άρχισαν τά προέορτια, στα όποια έλοβε μέρος πλθθος κόσμος, πού είχε στο μεταξύ κα-

ταφθάσει. Στή καταφώτιστη πλατάνα έπαιζαν κλαρίνα και βιολιά, σ.ή Τούρλα τ' άκορντόν, ένω πó πέρα στα Μαντραπηλέικα, γύρω από τήν άναμμένη φωτιά έπαιζαν κιθάρα παληοί Ξηροκαμπίτες. Τραγούδια παληά: «ήταν όμορφο δειλινό, - είσαι άγγελος ώραιος, τραγούδια νέα: Σήκω χόρευε συρτάκι, - τά τραίνα πού φύγαν» ξυπνούσαν άξέχαστες άναμνήσεις και δημιουργούσαν νέες.

'Η «Τούρλα» ρίγησε... «σύμπετρη» όταν από τούς πέτρ.νους θρόνους της ξανακούστηκαν από τούς ίδιους πάλι (νοσταλγούς

των παλιών) Ξηροκαμπίτες οι όμορφες ρομάτζες και οι γλυκές καυτάδες πού τίς είχε λησμονήσει.

Ούτε τó καταλάβαμε πότε ξημέρωσε και πότε άρχισαν νά σημαίνουν οι καμπάνες τ' 'Αι- Λια. Γύρω στις 11 άρχισε και ή παράσταση. Μιά έπιτυχημένη επιθεώρησι κράτησε τó ένδιαφέρον των πολλώνπροσκυνητών άδιάπτωτο επί μία ώρα, πού πότε ξέσπασε δυνατό γέλια και πότε χεροκροτούσε άσταμάτητα.

Στο πρόγραμμα πού κατήρτισε ό κ. Κατσουλάκος και παρουσίασε ό φητητής τής Νομικής κ. Τάκης Κομηνός έλαβαν μέρος οι μαθητές: 'Ηλ. Πετράκος, Κ κή Σολωμού, Π. Σκληρός, Ντ. Τάρταρη, Π. Τάρταρης, 'Αν. Θεοφ.λόπουλος, Σ. Καλκάνης, 'Αν. Δογατζής, Γ. Φραγκής, Γ. Μανδραπήλιας, 'Ηλ. Μανιατάκος και ή Μαίρη Τεκóση.

'Ακολούθησε τó πατροπαράδοτο γλέντι με χορούς έλληνικούς, πού τέλειωσε άργά τή νύχτα.

Γιά πρώτη χρονιά, οι γιορτές πήγαν θαυμάσια. "Ας είμαστε καλά νά γιορτάσουμε του χρόνου καλλίτερα.

ΑΝΔΡ. ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑΣ ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΤΗΣ ΘΥΜΑΤΑΙ

«ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ»

Παίρνοντας άφορμή από τις έορταστικές έκδηλώσεις, μέσα στις οποίες ύπήρχαν και διάφορα σκετσάκια, που παρουσίασε ο συνεργάτης μας καθηγητής κ. Θ. Κατσουλάκος στην Κουμουστά κατά την έορτήν «τ' Αϊλιός», θά προσπαθήσω να θυμησω στους παλαιότερους και να γνωστοποιήσω στους νεώτερους τη θεατρική δράσι τών συγχωριανών μας.

Τό Ξηροκάμπι πάντα πρωτοστατούσε στις έορταστικές και καλλιτεχνικές έκδηλώσεις. Θά καταπιστούμε όμως, προς τό παρόν, μόνον με την δράσι τών Ξηροκαμπιτών πάνω στό θέατρο.

Όλοι οί νέοι κάθε έποχής με πρωτοπόρους τούς Γυμνασιόπαιδες και τούς φοιτητές, διοργάνωναν θεατρικές παραστάσεις, για διάφορους φιλανθρωπικούς σκοπούς. Τά έργα που ανέβιζαν ήσαν πατριωτικά, δράματα, κωμειδύλια, κωμωδίες κλπ. Ή «Γκόλφω», ή «Σκλάβο», ή «Έσμέ», ο «Μιγαμένος Βοσκός» ο «Χορός του Ζαλόγγου», έργα του άειμνήστου Περσιΐδη, είχαν κατ' επανάληψιν παιχθί στό Ξηροκάμπι. Επίσης κωμωδίες, όπως «ο Φιάκας», «τό Κοκκαλάκι της νυχτερίδας», «Ένοικιάζεται», «ο Μύλος της έριδος», «στά Στρεβά» και άλλες.

Δύο μάλιστα άπ' αυτές ο «Φιάκας» και τό «Κοκκαλάκι της νυχτερίδας» παιχτήκαν τό 1928 και στην Κουμουστά με καταπληκτικήν έπιτυχίαν από τούς τότε μαθητάς ή φοιτητάς Παν. Ματθαίου (Παλαιόν), Γεώργιον Κουμουσιώτην (μετέπειτα Πρόεδρον της Κοινότητος), Γεώργιον Σακελλαριάδη (δικηγόρον), Παναγιώτην Φραγκήν (δικηγόρον), Εδάγγελον Μαυροειδήν (συνταγματάρχη), Αλέξανδρον Σολωμόν (διδάσκαλον) και άλλους.

Όλα όμως αυτά τά έργα, που άναφέρουμε και που παιχτήκαν μέχρι τό 1943, παιζόνταν μόνον από άρσενικούς. Τούς γυναικείους ρόλους τούς υπεδύονταν άγόρια. Με την εύκαιρία θά θυμηθώ ένα περιστατικό. Έπρόκει

το να παρουσιάσουμε κάποτε τό έργο του Περσιιάδη «Έσμέ ή Τουρκοπούλα» με πρωταγωνίστριαν... τόν προαναφερθέντα Γεώργιον Κουμουσιώτην. Τόν ρόλον της ύπηρετίας της Έσμέ (δηλαδή της Κάρμεν) υπεδύετο ... ο Παύλος Κομνηνός, ο νυν συνταγματάρχης Χωροφυλακής, διευθυντής Αστυνομίας Θεσσαλονίκης. Ή άπασχόλησις για τό τοίμασμα της σκηνης και άλλες δουλειές δέν τούδωσαν τόν καιρό να ξυρισθί ένώ έφθανε ή ώρα να βγη στην σκηνή για τόν ρόλο του. Τι να κάναμε! τά γενεια του ήταν μεγαλωμένα. Ό καιρός δέν έπαιρνε! Του πλακώσαμε λοιπόν με την φούχτα την πούδρα, για να τού τά κρύψουμε. Μά σε λίγο ή πούδρα από τόν ιδρώτα και τά σφικκαγκαλιάσματα του «Μπίρκου» (Π. Ματθαίου) ξεφυγε και... τά γενεια άπεκαλύφθησαν και ο κόσμος γελούσε και χειροκροτούσε την... άξύριστη «Κάρμεν».

Άκόμη ένα περιστατικό από την κατ' επανάληψιν άνεβασθείσα «Έσμέ»: Σε κάποια σκηνή του έργου ή «Κάρμεν» (Παύλος Κομνηνός) σερβιρει στόν κωμικό του έργου «Μπίρκο» (Παν. Ματθαίου) καφέ. Έκείνος λέγει: «Άς δοκιμάσω τί λογής είν' τούτη ή μουτζούρα... Έβίβα τό λοιπόν». Τόν πίνει άπότομα, καίγεται και πετάει τό φλυτζάνι φωνάζοντας... και τό κοινό ξεκαρδίζεται στά γέλια. Έδώ όμως παιζόταν θέατρο. Ό ήθοποιός πρέπει να ύποκρίνεται πως καίγεται. -Αλλά ή σκηνή αυτή ειδικά έπαιχθη.. έκ του φυσικού. Και να πως: Ό ύπογράφων «Μπίρκος» τότε, είχα φροντίσει και είχε τοιασθή ο καφές, που θά μουφερνε ή Κάρμεν από ένωρίς, για να είναι παγωμένος. Τόν είχα τοποθετήσει στό δίσκο, πίσω στα παρασκήνια. Ή «Κάρμεν» όμως θέλοντας να κάνη τόν «Μπίρκο» της να καή στ' αλήθεια πήρε από τό καφενείο, που παιζόταν τό έργο, φρεσκοψημένο καφέ άναβραστόν. Άνυ-

(Συνέχεια εις την 8ην σελίδα)

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΑΝΩΓΕΙΑ: -- 'Επερατώθη ή τσιμεντόστρωσις τῆς πλατείας μας, ή όποία, ώς έχει σήμερα, αποτελεί πραγματικόν κόσμημα τοῦ χωρίου μας.

— Μεγάλη κίνησις παρατηρεῖται κατ' αὐτάς εἰς τό χωριό μας λόγω ἀφίξεως πολλῶν συγχωριανῶν.

— 'Επεσικέφθη τὰ 'Ανώγεια ό κ. Βαγιακάκος, συντάκτης τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ, διαγλωσσολογικῆς ἐρεῦνας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΚΡΥΚΩΣΤΑ

ΚΑΤΣΟΥΔΕ-Ι·ΚΑ — Εὐχαριστοῦμεν τοὺς συγχωριανοὺς μας εἰς τό Τορόντο Καναδᾶ: Π. Χατζᾶκον, Π. Κατσουλάκον, Λ. 'Αθανασόπουλον, Ν. Κατσουλιάκον, Π. Βατικιώτην, Τ. καί Δ. Κρητικόν καί Φ. Πανούσην διὰ τήν χρηματικὴν προσφορὰν των ἐξ 100 δολλαρίων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ νεκροταφείου.

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ότι ό Π. Λ. 'Αθανασόπουλος, λόγω ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεως εἰς τό σχολεῖον του ἐδέχθη συγχαρητήρια ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Καναδᾶ. 'Επίσης ό μικρός Σ. Ν. Κατσουλάκος ἐπρώτευσεν εἰς τὰς ἐξετάσεις καί ἀντιπροσώπευσε τό σχολεῖον του εἰς τήν γενικὴν ἐορτὴν λήξεως ὄλων τῶν σχολείων τῆς ὁμογενείας. Θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς γον.ῖς τους.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ

ΚΑΜΙΝΙΑ: — Μεγάλη κοσμοσυρροή παρατηρήθη ἐφέτος εἰς τὴν Μοῆν Ζερμπίτσης. Θὰ ἦτο δὲ μεγαλυτέρα ἂν ὑπῆρχεν ό δρόμος, διὰ τὸν ὁποῖον τόσον ζωνρόν ἐνδιαφέρον ἐκδηλώνουν, καί δικαίως, αἱ μοναχαί. Πρέπει ὅμως νὰ τό ἐννοήσωμεν ὅλοι μας πὼς ή κατασκευὴ τοῦ δρόμου εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη. 'Εχοροστάτησεν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας καί παρευρέθησαν αἱ στρατιωτικαὶ καί πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ, ἐνῶ τμήμα στρατοῦ καί φιλαρμονικὴ ἀπέδωσαν τιμάς.

Τό τέλος τῆς ἐορτῆς ἐκάλυψε μεγάλος χορός εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ.

ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ

ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΑΓΙΑ: — Τὴν 17ην 'Ιουλίου ἐγένετο ή στέψις τοῦ κ. Μπέρρου Κων)νου μετὰ τῆς Βούλας Πρέβα. 'Ομοίως τὴν 20 Αὐγούστου τοῦ κ. Τσιάπα 'Ιωάννου, ἱατροῦ, μετὰ τῆς Μαρίας Σγουπάκου. Εἰς τὰ εὐάρμοστα ζεύγη εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

— Τὴν 16ην 'Ιουλίου ή κ. 'Αννα Σπυριδάκου ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήση.

ΜΑΡΙΑ ΣΟΥΡΤΖΗ

ΞΗΡΟΚΑΜΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

— Στις εὐκογένειες Στρατάκου καί 'Αλικάκου εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεοαποκτημένα παιδάκια τους.

— Τὴ περασμένη Κυριακὴ ἐβάπτισαν οἱ κ. Λιατσόπουλος καί Γ'εωργιτσιανᾶκος τίς κορούλες τους. Νὰ τοὺς ζήσουν.

— 'Η μικρὴ κοινωρία τοῦ χωριοῦ μας θρήνησε γιὰ τό πρόωρο θάνατο τοῦ Μ. Κομνηνοῦ καί Π. Τεκόση. 'Η ἐφημερίδα μας συλλυπεῖται τίς οικογένειές τους.

ΕΝΑΣ ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΤΗΣ ΘΥΜΑΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

ποφίαστος λοιπόν ἐγὼ τὸν ἀρπάζω, τὸν ρουφῶ ἀπότομα (ὅπως ἔπρεπε)... ψήνομαι στ' ἀλήθεια καί νευριασμένος χιτιπὼ κάτω τὸ φλυτζάνι καί γίνεταί συντρίμια. Οὐρλιάζοντας ἀπό πόνο καί ψευδιζοντας ἀπὸ τὴν... ψημμένη γλώσσα προφέρω τὰ λόγια τοῦ ἔργου μαζί με δικές μου... βλαστήμιες. 'Ο κόσμος ὀρθίος χειροκροτεῖ καί γελάει γιὰ τὴν... τελείαν ἀπόδοσιν τῆς σκηνῆς. Ποὺ νᾶξεραν ὅμως ὅτι ή σκηνὴ αὐτὴ ἐπαίχθη... ἐκ τοῦ φυσικοῦ καί γι' αὐτὸ εἶχε τόση ἐπιτυχία!

Θὰ ξαναγράψουμα ὅμως σὲ ἄλλο φύλλο γιὰ τὰ Ξηροκαμπίτικα θέατρα.

«Ο ΠΑΛΑΙΟΣ»

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Γονέων καί Κηδεμόνων τοῦ Γυμνασίου καί Λυκείου.

'Επεξεργασία ὕλης: Θεόδωρος Κατσουλάκος.